

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Veri & Pii Sacerdotis Idea Seu Vita R. D. Iacobi
Merlo-Horstii, Pastoris B. Mariæ Virginis In Pascvlo
Coloniæ, SS. Theol. Licent.**

Crombach, Hermann

Coloniæ, 1645

Caput 9. Insignis animi demissio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14591

C A P V T IX.

Insignis animi demissio.

Tacobus altum moliturus vitę sanctioris ædificium, profundum iecit humilitatis fundamentum. Vnde sicut postea

*Vide Proca
miū libri
7. tubarū*

SEPTEM TVBIS suis orbi Christiano vulgatis, oneris Pastoralis magnitudinem, obligationem & officia publicavit eo consilio, vt hoc velut Classico Clerus & animarum Curatores excitati ad bellum luxur, ambitioni, auaritię, otio desidiaq; velut capitalibus hostibus indicerent, vocationis & officij neglectum corrigerent, sacerorum contemptum & amorem sæculi velut pestes detestarentur; sic primus ipse sibi bellum denunciauit domesticum & assiduum, ac mentem sui cognitione depressit, de se viliter & submissè solitus sentire & loqui, iactantiam in verbis, in bene laudabiliterque factis ostentationem fugere, vt nullus apud eum assentationi, nullus vanę laudi & plausui populari locus esset; ideo suspectos habebat amicos, si laudarent immodicè libros, quos typis vulgauerat, cū illos ipse, quibus posset modis, depressum iret, sanè paucis

*se depri-
mit.*

*fugit lau-
des.*

cis ante mortem mensibus ita cuidam
 è Societate Iesu Patri scripsit inter cate-
 ra : [Sed tamen suspendit me, an dicam
 offendit, benignior illa & propensior cen-
 sura, quam de me meisq; quisquilijs ferri
 video; luculentum quidem indicium per-
 humani & facilijs animi tam beneuolè res
 amicorum æstimantis; sed suspecta ferè
 sunt aut esse debent amicorum iudicia,
 utpote quæ non tam veritas, quam affe-
 ctus format, sincerius & securius critiriũ,
 quod à parrhisia manat, quæ scilicet nec
 in amicis nœuos & vitia dissimulet, quin
 notas obseruat, monet & corrigit, imò
 etiam reprehēdit. Faciet id quidem etiam
 momus aut Aristarchus aliquis, sed ami-
 cos ab his facilè dispar affectus discernit.
 In meis quidem minutijs & nugis, quid est
 quod tãti æstimari debeat? Mihi quidem
 adeo non probantur pleraque, vt velim
 abolita. PARADISVS placueritne, nescio;
 mihi certè adeo non placuit amplius, vt
 noua editio nouum pene totum & alium
 propediè datura sit. Pergit deinde reliquæ
 & Cōmentationē in S. BERNARDVM parĩ
 modo deprimere, more viris sanctissimis
 vlitato, qui mentis aciem à suis egregijs

*Amar
 corripit.*

& heroicis factis auertebant, ad lapsus, ne-
 uos & errores conuertebant assiduè, quo
 sibi ipsis vilescerent, & ab alijs reprehendi,
 corrigi contemniq; desiderarent, id alibi
 pharmacum contra tumorem præscribit.
 [Nosce teipsum, ô homo, quia ex cog-
 nitione sui vilescit sibi homo, vt ex igno-
 rantia sui intumescit; quid superbis, cuius
 conceptio culpa, nasci pœna, viuere mise-
 ria, & mori tormentum est? Vnde ergo
 superbis, homo? ob gratiæ dona, naturæ
 vel fortunę bona? vel ob ingenium, scien-
 tiam, aut alias corporis vel animi dotes,
 quibus te putas excellere? sed quid ex his
 omnibus tuum est? nonne hæc omnia ab
 Authore Deo & bonorum omnium fon-
 te prodierunt? Aliena sunt isthæc omnia
 tibi credita tantum & paulisper commo-
 data, in Authoris gloriam & salutis tuæ
 commodum; sed in dedecus & damna-
 tionis cumulum cessura, nisi
 bene expenderis.]

* *
 *

CA-